

hvilken vanffelig Situation man derved befinder sig. Naar en Klage fremkommer over en for høi Ansættelse, kan man mulig meget godt have, om jeg saa maa sige, en Tølelse og Fornemmelse af, at der kan være noget Berettiget i Klagen, og at det gjerne kan være, at der er noget Begrundet i den, men man savner dog meget ofte positive Grunde til at fravige den stete Ansættelse. Der skal noget Særligt til for at komme ned under den, idet Ansættelserne, hvilke Regler man saa end lægger til Grund, dog saa overordentlig ofte ere forbundne med et Skjøn. Sagen er altsaa allerede vanffelig, naar der foreligger bestemte Klager. Men hvad da nu Skattecommissiionerne? Skattecommissiionerne skulle jo tage hele Eigningen for sig og i det Hele taget bedømme den, skulle see, om de finde, at der er stæet for høie eller for lave Ansættelser, og derefter forandre den. De skulle vel kunne tage Hensyn til de Bemærkninger, som fremkomme, men de skulle dog væsentlig af egen Drift foretage Ændringer. Er det nu allerede vanffeligt for de communale Autoriteter, som ere nøie kjendte med de individuelle og personlige Forhold, naar der fremkommer ligestemme Klager over Ansættelserne, da at finde, om der er Grund til Forandring eller ikke, hvormeget vanffeligere vil det da ikke blive for Skattecommissiionerne, naar Ansættelserne engang ere foretagne, da af egen Drift at gjøre Forandringen deri! Jeg tror, at det vil blive overordentlig sjældent, at Skattecommissiionerne ville finde sig foranledigede dertil. Skattecommissiionerne skulle ogsaa ifølge Lovforslaget i det Hele taget kunne forhøje Communerens Bidrag, men det vil efter min Formening være umuligt for nogen Skattecommissiion at vedtage en saadan Forhøielse, uden at den kommer dertil gjennem en gennemgaaende Erfkjendelse af, at alle de enkelte Ansættelser eller at dog mange Ansættelser ere for lave; men saa maae jo disse berigtiges. Jeg maa efter det Anførte i høi Grad foretrække Regjeringsforslagets System og den i det optagne Sammensætning af Egningscommissiionerne, hvorefter disse skulde bestaae af 3 udenfor Communerne staaende Medlemmer og tiltrædes af 2 Medlemmer, som være kjendte med de locale og personlige

Forhold, hvorved baade den upartiske Medvirkning og det locale Kjendskab vilde komme tilstede i tilfrækkelig høi Grad til at kunne lede Ansættelserne. Der er desuden ogsaa den Mangel, forekommer det mig, ved Lovforslaget, som det nu foretigger, at der paa en Maade bliver 3 Instanser. Først skal nemlig Skatteansættelsen skee af den communale Autoritet; derefter gaaer den til Skattecommissiionen, som kan forandre den, og for hvem Klager kunne fremkomme; naar de opstillede Ansættelser dernæst ere godkjendte af den, eller andre ere fastslaaede som endelige, saa kommer Sagen endelig til Overfattecommissiionen. Dette forekommer mig rigtignok at være at gaae gennem vel mange Skærpsilde med saadanne Ansættelser. Jeg maatte, som sagt, meget foretrække, at der fandt en saadan Ansættelse og Døvelse Sted, som var optagen i Regjerings Forslag, gjennem de der foreslaaede Institutioner.

Der var vistnok adskillige flere Bemærkninger, der kunde gjøres med Hensyn til De tailerne, og navnlig tror jeg, at der kunde gjøres forskjellige Bemærkninger med Hensyn til Terminerne, hvilke allerede tildeels ere omtalte af en tidligere æret Taler (B. Petersen); men jeg skal ikke længer opholde Thinget med Ættringer derom. Jeg slutter mig nemlig ganske til de Udtalelser, der ere fremkomne om, at denne Sag maa anses for at være af en saadan Betydning, at den vist neppe her i Thinget vil kunne føre til et saadant Resultat, som man maa ønske, uden gjennem et Udvalgs Behandling.

Formanden: Da det ikke vil være muligt at tilendebringe den 1ste Behandling af nærværende Sag i Mødet idag, eftersom Tiden er saa langt fremrykket, vil jeg anses det for rigtigst at standse nu.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg meddele, at jeg fra den 6te Landstingsmand for 9de Kreds (M. Andersen) har modtaget nogle Andragender til Nøgledagen fra nogle Sogne i 10de og fra Maarstet Sogn i 9de Landstingskreds angaaende Reglerne for Udskrivningen af en Indtægtskat, med Anmodning om, at de maae blive hen-